

14 Φεβρουαρίου 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, ΠΡ., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟ-
ΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές].

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΥΣΤΑΛΛΕΝΗ Α. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

ν.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

2. ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΟΥ ΠΑΦΟΥ, ΩΣ ΤΗΣ ΑΡΜΟΔΙΑΣ
ΑΡΧΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΧΩΡΙΟ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 721/89, 722/89, 772/89, 774/89,
815/89, 818/89, 822/89, 827/89, 828/89).

Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Αντικείμενο —
Δεν μπορεί να συμπεριληφθεί σε αυτό και να συμπεροβληθεί
πράξη που εκδόθηκε μετά την καταχώρηση της προσφυγής.

5 Προσφυγή βάσει του άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμ-
φέρων — Ανάκληση της προσβαλλόμενης πράξης εξαλείφει, μετα-
ξύ άλλων, το έννομο συμφέρον του αιτητή — Κατ' εξαίρεση η δίκη
συνεχίζεται αν κατά τη διάρκεια της ισχύος της προσβαλλόμενης
10 πράξης που ανακλήθηκε παρήχθησαν αποτελέσματα που ζημιώ-
νουν τον αιτητή και δεν αντιμετωπίστηκαν ή εξαλείφθηκαν με την
ανάκληση, ενόψει της περί αποζημίωσης πρόνοιας της παραγρά-
φου 6 του άρθρου 146 του Συντάγματος — Η επ' αυτού κρίση του
Δικαστηρίου περιορίζεται στη διαπίστωση της εκ πρώτης όψεως
ύπαρξης τέτοιας ζημίας.

15 Με τις προσφυγές αυτές προσβλήθηκε η Κ.Δ.Π. 188/89 του
Επαρχου Πάφου που εκδόθηκε στα πλαίσια του Κεφ. 96 (Ο περί
Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμος - όπως τροποποιήθηκε -
άρθρα 3(2)(β) και 14(1)) που αφορούσε τις περιοχές ορισμένων χω-
ριών της Επαρχίας Πάφου.

20 Επειδή στη συνέχεια, με την Κ.Δ.Π. 159/90, μέρος της προσβαλ-
λόμενης πράξης, που αφορούσε τις μισές περίπου περιοχές, ανα-
κλήθηκε, οι καθ' ων η αίτηση ζήτησαν την κατάργηση της δίκης
στην εκταση που αφορούσε το καταργηθέν μέρος της προσβαλλο-

μενης πράξης. Αναφορικά με τις προσφυγές αρ. 772/89 και 815/89, οι καθ' ων εισηγήθηκαν ότι οι αιτητές δεν είχαν έννομο συμφέρον, αφού οι ακίνητες ιδιοκτησίες τους βρίσκονταν στην περιοχή του χωριού Πέγεια, που δεν επηρεαζόταν με οποιοδήποτε τρόπο από την προσβαλλόμενη Διοικητική Πράξη 188/89.

5

Οι αιτήτριες, εξάλλου, στις προσφυγές 721/89 και 722/89 ισχυρίστηκαν ότι οι προσφυγές τους, με βάση και τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας της Ελλάδας, συμπεροσέβαλαν και την μεταγενέστερη της καταχώρισής τους Κ.Δ.Π. 159/90. Οι αιτητές στην Προσφυγή Αρ. 772/89 ισχυρίστηκαν ότι η αναφορά τους στο δικόγραφο στην Κ.Δ.Π. 188/89 αντί στην 186/89 ήταν απλώς γραφικό λάθος.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας τις προσφυγές Αρ. 721/89, 722/89, 772/89, 815/89, 822/89 και 828/89 συνολικά και απορρίπτοντας τις προσφυγές Αρ. 774/89, 818/89 και 827/89 στην έκταση που αναφέρονταν σε ιδιοκτησία που βρισκόταν στις κοινότητες που καλύπτονταν από τη νέα Κ.Δ.Π. 159/90 και αποδεχόμενο τη συνέχιση της δίκης για τη νομιμότητα της Κ.Δ.Π. 188/89, σχετικά με την ακίνητη ιδιοκτησία των αιτητών που βρισκόταν στα χωριά Αντρολύκου, Φασλί και Ίνια μόνο, αποφάσισε ότι:

15

20

1. Με τις προσφυγές Αρ. 721/89 και 722/89 δεν μπορεί, σύμφωνα με την κυπριακή νομολογία, να προσβληθεί η συμπεροσβληθεί πράξη μεταγενέστερη της καταχώρισής τους και, ως εκ τούτου, παρέμειναν χωρίς αντικείμενο.

2. Σχετικά με το προβαλλόμενο λάθος γραφίδος, δεν υπάρχει μόνο διαφορά αριθμού στο δικόγραφο. Τόσο με βάση τις αιτούμενες θεραπείες όσο και λόγω των ουσιαστικών και σημαντικότερων διαφορών μεταξύ των πράξεων 188/89 και 186/89, η προβαλλόμενη παραδρομή δεν μπορεί να γίνει δεκτή ούτε να θεωρηθεί ως αντικείμενο της προσφυγής 772/89 η νομιμότητα της Κ.Δ.Π. 186/89. Οι αιτητές στην προσφυγή αυτή δεν έχουν έννομο συμφέρον.

25

30

3. Σύμφωνα με τη νομολογία και τη θεωρία, η προσφυγή δεν μπορεί να προχωρήσει όταν παραμένει χωρίς αντικείμενο όπως συμβαίνει και όταν ανακληθεί η επίδικη πράξη. Ανεξάρτητα όμως από την ανάκληση της διοικητικής πράξης ή απόφασης, αν στη διάρκεια της ισχύος της παρήχθησαν αποτελέσματα, που ζημώνουν τον αιτητή, που δεν αντιμετωπίστηκαν ή εξαλείφθηκαν με την ανάκληση, η προσφυγή πρέπει να αποφασιστεί από το δικαστήριο με σκοπό την ακύρωση, για να μπορεί ο αιτητής με βάση την παράγραφο 6 του άρθρου 146 του Συντάγματος να ζητήσει αποζημίωση.

35

Σύμφωνα με τη νομολογία και πάλι, το Ανώτατο Δικαστήριο δεν εξετάζει την έκταση των ζημιών, αλλά ερευνά αν εκ πρώτης όψεως παραμένει η βλάβη, η οποία δεν εξαλείφθηκε από την ανάκληση, για να αποφασίσει αν η δίκη καταργείται ή συνεχίζεται. Οι ασάφεις και αόριστοι ισχυρισμοί των αιτητών στις Προσφυγές αρ. 774/89 και 818/89 απέχουν πολύ από τη δημιουργία "εκ πρώτης

40

45

όψεως υπόθεσης" για παραμένουσα ζημία όπως απαιτείται, δηλαδή κάτι τέτοιο δεν θεμελιώθηκε όπως δεν θεμελιώθηκε, ελλείψει σχετικών στοιχείων και ισχυρισμών, και στην περίπτωση της προσφυγής Αρ. 822/89.

- 5 4. Για την προσφυγή αρ. 815/89 ισχύουν τα αυτά με την 772/89. Δεν είναι δυνατό, με κανένα τρόπο, να προσβάλουν τη νομιμότητα της Κ.Δ.Π. 186/89, γιατί η εκπνοή της ανελαστικής προθεσμίας των 75 ημερών, που προβλέπει η παράγραφος 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, αποτελεί ανυπέρβλητο εμπόδιο τροποποίησής τους για το σκοπό αυτό.
- 10

Διαταγή ως ανωτέρω.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Δημοκρατία ν. Ματθαίου (Α.Ε. 832, απόφαση ημερ. 12.7.90)·*
- Kyriakides v. The Republic, 1 R.S.C.C. 66·*
- 15 *Malliotis and Others v. The Municipality of Nicosia (1965) 3 C.L.R. 75·*
- Chistodoulides v. The Republic (1978) 3 C.L.R. 189·*
- Irrigation Division "Katzilos" v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1068·*
- Agrotis v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1397·*
- 20 *Strakka Ltd. v. The Republic and another (Recourse No. 163/86 dated 15.4.89)·*
- Παπαδόπουλλος ν. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 125/86, (Ολομέλεια), απόφαση ημερ. 25.4.89).*

Προσφυγές.

- 25 Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων οι αιτήσεις με την οποία καθορίστηκαν περιοχές στις οποίες περιορίστηκε η ανέγερση οικοδομών άλλων, εκτός από εκείνες που εκτίθενται στη δεύτερη στήλη του Πίνακα Α για κάθε περιοχή, ο αριθμός ορόφων, το ύψος οποιασδήποτε νέας οικοδομής, ο συντελεστής δομήσεως και ο χαρακτήρας της νέας οικοδομής.
- 30

Ι. Αβρααμίδης και Μ. Κυριακίδης, για τους αιτητές στις υποθέσεις Αρ. 721/89 και 722/89.

Στ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές στην υπόθεση
Αρ. 772/89.

Α. Παντελίδης, για τους αιτητές στις υποθέσεις Αρ.
774/89 και 818/89.

Καμία εμφάνιση για τους αιτητές στις υποθέσεις Αρ. 5
815/89 και 822/89.

Χρ. Κληρίδης, για τους αιτητές στις υποθέσεις αρ. 827/
89 και 828/89.

Ν. Χαραλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρα- 10
τίας με Ε. Ρωσσίδου (Κα), Δικηγόρο της Δημοκρα-
τίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

Α. ΛΟΙΖΟΥ Πρ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα
δώσει ο Δικαστής κ. Δ.Γ. Στυλιανίδης.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ.: Ο Έπαρχος Πάφου, ως η Αρμόδια 15
Αρχή, δυνάμει της παραγράφου (β) του εδαφίου (2) του
Άρθρου 3 του περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών
Νόμου, (Κεφ. 96 και Νόμοι 14/59, 67/63, 6/64, 65/64, 12/69,
38/69, 13/74, 28/74, 24/78, 25/79, 80/82, 15/83, 9/86, 115/86,
199/86, 53/87, 87/87, 316/87, 108/88, και 243/88), (ο 20
"Νόμος"), εξέδωσε, με την έγκριση του Υπουργικού Συμ-
βουλίου, Γνωστοποίηση με βάση το εδάφιο (1) του Άρ-
θρου 14 του Νόμου, για την προστασία του φυσικού περι-
βάλλοντος, διατήρηση του χαρακτήρα του τοπίου,
ρύθμιση της μελλοντικής ανάπτυξης και προαγωγή της 25
αναψυχής, η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερί-
δα της Δημοκρατίας, Αρ. 2433, ημερομηνίας 11 Αυγού-
στου, 1989, Παράρτημα ΙΙΙ(Ι), Κ.Δ.Π. 188/89, σελ. 627.

Η Γνωστοποίηση αφορούσε τις περιοχές των χωριών 30
Νέο Χωρίο, Αντρολύκου, Φασλί, Δρούσια, Ίνια, Πάνω
Αρόδες και Κάτω Αρόδες της Επαρχίας Πάφου. Καθόρι-
σε περιοχές στις οποίες περιόρισε την ανέγερση οικοδο-

μών άλλων, εκτός από εκείνες που εκτίθενται στη δεύτερη στήλη του Πίνακα Α για κάθε περιοχή, τον αριθμό των ορόφων, το ύψος οποιασδήποτε νέας οικοδομής, τον συντελεστή δομήσεως και το χαρακτήρα της νέας οικοδομής.

- 5 Η απόφαση - Γνωστοποίηση του Επάρχου προσβλήθηκε με αριθμό προσφυγών, μεταξύ των οποίων, και οι πιο πάνω.

Με μεταγενέστερη Γνωστοποίηση, που εκδόθηκε με βάση τις ίδιες εξουσίες και δημοσιεύτηκε στην Επίσημη
10 Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2519, ημερομηνίας 6 Ιουλίου, 1990, Παράρτημα ΙΙΙ(Ι), Κ.Δ.Π. 159/90, σελ. 617, το μέρος της Γνωστοποίησης με Αρ. Κ.Δ.Π. 188/89 που αφορούσε τις περιοχές των χωριών Νέο Χωριό, Δρούσια, Πάνω Αρόδες και Κάτω Αρόδες ακυρώθηκε - ανακλήθηκε.

- 15 Η Κ.Δ.Π. 159/90 καθόρισε νέες ζώνες και νέους όρους για τα στοιχεία που αναφέρονται στην Κ.Δ.Π. 188/89.

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υπέβαλε ότι οι προσφυγές, στην έκταση που αναφέρονται σε ακίνητη ιδιοκτησία που βρίσκεται σε περιοχές των χωριών για τα οποία
20 ανακλήθηκε η Κ.Δ.Π. 188/89, έπαυσαν να έχουν αντικείμενο και ζήτησε την κατάργηση της δίκης.

Αναφορικά με τις Προσφυγές Αρ. 772/89 και 815/89, εισηγήθηκε ότι οι αιτητές δεν έχουν έννομο συμφέρο, γιατί οι ακίνητες ιδιοκτησίες τους βρίσκονται στην περιοχή του χωριού Πέγεια, που δεν επηρεάζεται με οποιοδήποτε
25 τρόπο από την προσβαλλόμενη Διοικητική Πράξη 188/89.

Ο δικηγόρος των αιτητριών στις Προσφυγές Αρ. 721/89 και 722/89 ισχυρίστηκε ότι με τις προσφυγές αυτές, παρόλο ότι καταχωρίστηκαν στις 27 Σεπτεμβρίου, 1989, συμ-
30 μπροσβάλλεται η νομιμότητα της Κ.Δ.Π. 159/90 που δημοσιεύτηκε στις 6 Ιουλίου, 1990. Παράθεσε απόσπασμα από τα Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 226, 275 και 276. Στη σελ. 226 ανα-

φέρεται:-

"Πράξεις εκδοθείσα μετά την άσκησιν της αιτήσεως ακυρώσεως δεν δύναται κατ' αρχήν να θεωρηθή ως συμπροσβαλλομένη: 473, 1828 (52), 527 (53), 1430 (54), 67, 68 (55), 648 (56). Εξαρτάται εν τούτοις, εν πολλοίς, η δυνατότης να θεωρηθή συμπροσβαλλομένη η μεταγενεστέρα πράξις εκ του βαθμού της σχέσεως ταύτης προς την προσβαλλομένην."

Στην Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 832 - Δημοκρατία της Κύπρου ν. Γεώργιου Ματθαίου - (Απόφαση δόθηκε στις 12 Ιουλίου, 1990), η Ολομέλεια εξέτασε το ζήτημα αν με προσφυγή συμπροσβάλλεται, ή μπορεί να συνακυρωθεί μεταγενέστερη απόφαση. Το Δικαστήριο κατάληξε στις σελ. 14-15:-

"Το ζήτημα στην Κύπρο διέπεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Νομοθεσία ή νομολογία άλλου συστήματος διοικητικού δικαίου, που είναι ασύμφωνες με τις πρόνοιες του Άρθρου 146, δεν είναι εφαρμόσιμες στη χώρα μας. Αφού λάβαμε υπόψη μας τη φρασεολογία του Άρθρου 146 του Συντάγματος, το οποίο εισήγαγε στη Δημοκρατία της Κύπρου την Αναθεωρητική Δικαιοδοσία, καταλήξαμε ότι η προσφυγή μπορεί να προσβάλει πράξη η οποία έχει εκδοθεί πριν από το χρόνο της καταχώρισης της. Δεν μπορεί να προσβληθεί ή να συμπροσβληθεί πράξη ή απόφαση που εκδόθηκε μετά την ημέρα της καταχώρισης της προσφυγής.

Ως εκ τούτου με την προσφυγή αυτή, που καταχωρίστηκε στις 2 Σεπτεμβρίου, 1987, δεν μπορεί να προσβληθεί ή να συμπροσβληθεί η απόφαση που εκδόθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου, 1987."

Με τις Προσφυγές Αρ. 721/89 και 722/89 που καταχωρίστηκαν στις 27 Σεπτεμβρίου, 1989, δεν μπορεί να προσβληθεί, ή να συμπροσβληθεί η πράξη που εκδόθηκε στις 6 Ιουλίου, 1990, και, ως εκ τούτου, οι προσφυγές παρέμει-

ναν χωρίς αντικείμενο. Ο δικηγόρος των αιτητών στην Προσφυγή Αρ. 772/89 ισχυρίστηκε ότι η αναφορά στο δικόγραφο στην Κ.Δ.Π. 188/89 αντί στην 186/89 είναι γραφικό λάθος - (lapsus calami), που οφείλεται στο γεγονός ότι
 5 το ίδιο δικηγορικό γραφείο καταχώρισε αριθμό άλλων προσφυγών που αντικείμενό τους ήταν η νομιμότητα της Κ.Δ.Π. 188/89.

Το Δικαστήριο ερευνά με ευρύτητα πνεύματος για να διαπιστώσει ποια είναι η διοικητική πράξη, απόφαση ή
 10 παράλειψη που προσβάλλεται. Στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχει μόνο διαφορά αριθμού - 188/89 αντί 186/89. Στο δικόγραφο - αίτηση - οι θεραπείες που ζητούνται είναι:-

"1. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η Κ.Δ.Π. 188/89 η οποία έχει δημοσιευθεί στο παράρτημα 3, Μέρος 1 της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας την 11/8/89 και/ή η απόφαση των καθ' ων η αίτηση να επιβάλουν ζώνες στα τεμάχια του αιτητή τα οποία αναφέρονται στον πίνακα Α είναι άκυρη και χωρίς κανένα νόμιμο αποτέλεσμα.
 15

2. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση η δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας ημερ. 11/8/89 με την Κ.Δ.Π. 188/89 καθ' ο μέτρο επιβάλλονται οποιοδήποτε περιορισμοί ως προς τις επιτρεπόμενες οικοδομές, συμπεριλαμβανομένων περιορισμών ως προς τον ανώτατο αριθμό ορόφων, το ανώτατο ύψος σε μέτρα, τον ανώτατο συντελεστή δομήσεως και τον χαρακτήρα των οικοδομών αναφορικά με τα τεμάχια του αιτητή τα οποία περιέχονται στον επισυνημμένο πίνακα Α είναι άκυρη και χωρίς οποιοδήποτε νόμιμο αποτέλεσμα."
 20
 25

Υπάρχουν οι ακόλουθες ουσιαστικές διαφορές μεταξύ της πράξης 188/89 και της 186/89:-
 30

Η Κ.Δ.Π. 188/89 είναι Γνωστοποίηση του Επάρχου Πάφου, που δημοσιεύτηκε με βάση το Άρθρο 14(1) του

Νόμου.

Η Κ.Δ.Π. 186/89 είναι Διάταγμα που εκδόθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο, δυνάμει του Άρθρου 35(1) των περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμων του 1972 και 1982, (Αρ. 90/72 και 56/82). Με την Κ.Δ.Π. 188/89 καθορίζονται περιοχές, στα όρια των κατονομαζομένων χωριών, ως ζώνες, μέσα στις οποίες περιορίζεται η ανέγερση οικοδομών, ο αριθμός των ορόφων οποιασδήποτε νέας οικοδομής, το ύψος, ο συντελεστής δομήσεως και ο χαρακτήρας οποιασδήποτε νέας οικοδομής. 5
10

Με την Κ.Δ.Π. 186/89 καθορίζεται η περιοχή που προσδιορίζεται ως "Λευκή Ζώνη". Οι οικοδομικές εργασίες στην περιοχή περιορίζονται στις ουσιώδεις που είναι αναγκαίες για την ανάπτυξη της γεωργίας, της δασολογίας και της αρχαιολογίας. 15

Το Διάταγμα στην Κ.Δ.Π. 186/89 ισχύει για περίοδο 12 μηνών από την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα, ενώ η Κανονιστική Διοικητική Πράξη 188/89 είναι Γνωστοποίηση διαρκείας.

Οι πιο πάνω διαφορές είναι τόσο σημαντικές, που δεν επιτρέπουν στο Δικαστήριο να δεχτεί την προβαλλόμενη παραδρομή και να θεωρήσει ότι το αντικείμενο της προσφυγής είναι η νομιμότητα του Διατάγματος Κ.Δ.Π. 186/89. 20
25

Οι αιτητές στην προσφυγή αυτή δεν έχουν έννομο συμφέρο.

Η ανάκληση διοικητικής πράξης είναι νέα εκτελεστή διοικητική πράξη. Η ανάκληση εξ ολοκλήρου διοικητικής πράξης ενεργεί ex tunc και κατά το Ελλαδικό Δίκαιο η δίκη καταργείται, γιατί επέρχεται η εξαφάνιση του αντικειμένου της. Ο αιτητής δεν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρο. (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, 275 Τσάτσος - Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, Έκδοση 30
35

Τρίτη, παράγραφος 188, σελ. 370 και επέκεινα· Σπηλιωτόπουλου - Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου, Δεύτερη Έκδοση, σελ. 454· Αποφάσεις Σ.τ.Ε. 302/34, 1050/34, 18/35).

5 Στην Κύπρο, με βάση την παράγραφο 6 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, ακυρωτική απόφαση της προσβαλλόμενης πράξης, απόφασης ή παράλειψης από το Δικαστήριο, κάτω από την παράγραφο 4 του ιδίου Άρθρου, είναι αναγκαία προϋπόθεση για αξίωση εύλογης αποζημίωσης ή άλλης θεραπείας, εάν δεν ικανοποιηθεί η αξίωση του αιτητή από τη Διοίκηση - (*Phedias Kyriakides and The Republic (Minister of Interior) 1 R.S.C.C. 66, 74*).

10

Συναφής είναι και η παράγραφος 5, που προβλέπει ότι η Απόφαση του Δικαστηρίου δεσμεύει κάθε Δικαστήριο, όργανο ή αρχή στη Δημοκρατία, που υποχρεούνται σε ενεργό συμμόρφωση.

15

Η προσφυγή δεν μπορεί να προχωρήσει όταν παραμείνει χωρίς αντικείμενο. Η ανάκληση της διοικητικής πράξης οδηγεί στην εξαφάνιση της πράξης και την κατάργηση της δίκης, εκτός εάν, κατά την περίοδο πριν την ανάκληση, ο αιτητής έχει υποστεί ζημία, η οποία δεν εξαλείφθηκε με την ανάκληση.

20

Ανεξάρτητα από την ανάκληση της διοικητικής πράξης ή απόφασης, αν στη διάρκεια της ισχύος της παρήχθησαν αποτελέσματα που ζημιώνουν τον αιτητή που δεν αντιμετωπίστηκαν, ή εξαλείφθηκαν με την ανάκληση, η προσφυγή πρέπει να αποφασιστεί από το Δικαστήριο με σκοπό την ακύρωση, για να μπορεί ο αιτητής με βάση την παράγραφο 6 να ζητήσει αποζημίωση.

25

(Βλ. *Christos Malliotis and Others and The Municipality of Nicosia (1965) 3 C.L.R. 75*· *Christodoulides v. The Republic (1978) 3 C.L.R. 189*· *Irrigation Division "Katzilos" v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1068*, σελ. 1083· *Agrotis v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1397*· *Strakka Ltd. v. The Republic of Cyprus, and Another (Υπόθεση Αρ. 163/86, Απόφαση δόθηκε στις 15 Απριλίου, 1988) και Χρίστος Παπαδό-*

30

35

πουλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (Υπόθεση Αρ. 125/86, (Ολ.), Απόφαση δόθηκε στις 25 Απριλίου, 1989)).

Στην υπόθεση Χρίστος Παπαδόπουλλος ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, (ανωτέρω), ειπώθηκε στις σελ. 14-15:-

"Το ερώτημα που τίθεται είναι: Το Ανώτατο Δικαστήριο μετά από ανάκληση εξ ολοκλήρου της προσβαλλόμενης πράξης ερευνά ή όχι εάν η ανάκληση άφηκε την προσφυγή χωρίς αντικείμενο, ή εάν ο αιτητής έχει υποστεί οποιαδήποτε ζημιά, η οποία δεν εξαφανίστηκε από την ανάκληση, ή/και εάν συνεχίζει να έχει έννομο συμφέρο;

Αφού λάβαμε υπόψη μας τις πρόνοιες των σχετικών παραγράφων του Άρθρου 146 του Συντάγματος, τις βασικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου και τη νομολογία του Δικαστηρίου τούτου, καταλήξαμε ότι το Ανώτατο Δικαστήριο δεν εξετάζει την έκταση των ζημιών, αλλά ερευνά αν εκ πρώτης όψεως παραμένει ζημιά ή βλάβη, η οποία δεν εξαλείφθηκε από την ανάκληση, για να αποφασίσει αν η δίκη καταργείται ή συνεχίζεται."

Ο δικηγόρος των αιτητών στις Προσφυγές Αρ. 774/89 και 818/89 επανέλαβε τους ασαφείς και αόριστους ισχυρισμούς που περιέχονται στην αγόρευσή του στην Προσφυγή Αρ. 741/89, ότι, με την επιβολή των επίδικων ζωνών, οι τιμές των κτημάτων που επηρεάζονται από τις ζώνες υπέστησαν κατακόρυφη πτώση, με αποτέλεσμα να υπάρχει στασιμότητα στις αγοραπωλησίες κτημάτων. Πολλοί αιτητές ήθελαν να πωλήσουν ή να υποθηκεύσουν τα κτήματα τους για διάφορους λόγους, αλλά δεν μπορούσαν να το πράξουν, γιατί δεν υπήρξε οποιαδήποτε ζήτηση από αγοραστές.

Οι ισχυρισμοί αυτοί απέχουν πολύ από τη δημιουργία "εκ πρώτης όψεως υπόθεσης" ότι οι αιτητές έχουν υποστεί ζημιά ή βλάβη στη διάρκεια της ισχύος της πράξης που ανακλήθηκε, που παρέμεινε μετά την ανάκληση και μπορεί να διεκδικηθεί με βάση την παράγραφο 6 του Άρθρου 146

του Συντάγματος. Δεν έχει θεμελιωθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση για ζημιά ή βλάβη που παρέμεινε από την ενέργεια της πράξης που ανακλήθηκε.

5 Το Δικαστήριο ερεύνησε τις υποθέσεις στις οποίες δεν παρουσιάστηκαν οι αιτητές ή οι δικηγόροι τους - Προσφυγές Αρ. 815/89 και 822/89. Για την Προσφυγή Αρ. 815/89 επαναλαμβάνουμε όσα έχουμε πει για την Προσφυγή Αρ. 772/89. Οι δύο αυτές προσφυγές καθαρά προσβάλλουν την Κ.Δ.Π. 188/89. Δεν είναι δυνατό, με κανένα τρόπο, να 10 προσβάλουν τη νομιμότητα της Κ.Δ.Π. 186/89, γιατί η εκπνοή της ανελαστικής προθεσμίας των 75 ημερών, που προβλέπει η παράγραφος 3 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, αποτελεί ανυπέρβλητο εμπόδιο τροποποίησής τους 15 για το σκοπό αυτό.

Για την Προσφυγή Αρ. 822/89 δεν υπάρχει ενώπιον του Δικαστηρίου οποιοσδήποτε ισχυρισμός ή στοιχείο, που να δημιουργεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση για βλάβη ή 20 ζημιά που δημιουργήθηκε στη διάρκεια της ισχύος της πράξης που ανακλήθηκε και παρέμεινε μετά την ανάκλησή της. Για όλους τους πιο πάνω λόγους, οι Προσφυγές Αρ. 721/89, 722/89, 772/89, 815/89, 822/89 και 828/89 απορρίπτονται. Στις Υποθέσεις Αρ. 774/89, 818/89 και 827/89 οι 25 προσφυγές απορρίπτονται, στην έκταση που αναφέρονται σε ιδιοκτησία που βρίσκεται στις κοινότητες που καλύπτονται από τη νέα πράξη Κ.Δ.Π. 159/90, και η δίκη συνεχίζεται για τη νομιμότητα της Κ.Δ.Π. 188/89, σχετικά με την ακίνητη ιδιοκτησία των αιτητών που βρίσκεται στα χωριά Αντρολύκου, Φασλί και Ίνια μόνο. Καμιά διαταγή 30 για έξοδα.

Διαταγή ως ανωτέρω.